

Kerėtoja, norėdama išprovokuoti pragaištingas pasekmes, paprašė vienos moters, kad jai atneštų konsekruotą Ostiją. Moteris nuėjo į šv. Mišias ir per Komunijos dalinimą paslėpė Ostiją po nosine. Kunigas viską matė ir pasivijęs ją, beišeinančią iš bažnyčios, privertė parodyti, ką ši slepia. Moteris atskleidė nosinaitę, ir abu didžiai nustebę pamatė, kad pusė pavogtos Ostijos pavirtusi į Kūną.

Šv. Petras Damijanis

Fonte Avellana eremas, kur gyveno šv. Petras Damijanis

Sventasis Petras Damijanis, Bažnyčios mokytojas, svarbų Eucharistijos stebuklą, kurio tiesioginiu liudininku buvo jis pats, aprašė savo veikalė *Opuscul. XXXIV; Patrologia Latina, t. CXLV, col. 573*. Šventasis rašo: „Tai didžiulės svarbos Eucharistijos įvykis. Jis nutiko 1050 metais. Viena moteris, pasidavusi pasibjaurėtinam pasiūlymui, nešėsi namo eucharistinę duoną, kad ją panaudotų kerams. Kunigas pastebėjęs, ją pasivijo ir atėmė šventvagišką grobį. Jis atskleidė baltą lininį audeklą, į kurį buvo įvyniota Ostija, ir pamatė, kad ji buvo perkeista: viena pusė virtusi regimu Viešpaties Kūnu, kita turėjo įprastą komunijos paplotėlio išvaizdą.

Tokiu aiškiu liudijimu Dievas norėjo pergalėti eretikus ir tuos, kas atmeta realų Kristaus buvimą Eucharistijos slėpinyje: vienoje konsekruotos duonos puselėje buvo matomas Kristaus Kūnas, kitoje – natūralus jos pavidalas. Viskas tam, kad geriau atskleistų per Konsekraciją įvykstančios sakramentinės transsubstanciacijos tikrovę.

1732 metais, ilgiau nei tris mėnesius paeiliui, Skalos Švenčiausiojo Atpirkėjo vienuolyne per Švč. Sakramento išstatymą adoracijai Ostijoje atsirasdavo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kančios ženklai. Tai įvykdavo matant daugeliui liudytojų, tarp kurių ir šv. Alfonsas Marija Liguoris, didysis Bažnyčios mokytojas.

Garbingoji Marija Celestė Krostarosa

Vienuolyno bažnyčios interjeras

Monstrancija su stebuklingąja Ostija

Švenčiausiojo Atpirkėjo vienuolynas Skaloje

Garbingoji sesuo Marija Celestė Krostarosa kartu su šv. Alfonsu Marija Liguoriu įsteigė Švenčiausiojo Atpirkėjo vienuolyną. Kiekvieną ketvirtadienį būdavo vieša adoracija prie išstatyto Švenčiausiojo Sakramento. Nuo 1732 m. rugsėjo 11 d. tris mėnesius iš eilės per iškilmingą Švč. Sakramento išstatymą ant Ostijos, esančios monstancijoje, pasirodydavo Kristaus kančios ženklai. Tą galėjo patvirtinti ne tik vienuolės ir ten buvę žmonės, bet ir Skalos vyskupas Antonijus Marija Santoras bei Kastelamario vyskupas Tomas Facoia. Vienas iš apsireiškimų įvyko dalyvaujant šv. Alfonsui Marijai Liguoriui. Vyskupas Santoras parašė laišką monsinjorui Simonečiui, apaštaliniam nuncijui Neapolyje, ir nuodugnai išdėstė visa, kas susiję su regėjimais, išstačius Švenčiausiąjį Sakramentą. Nuncijus savo ruožtu laišką persiuntė kardinolui Barbieri, Valstybės sekretoriui.